

‘ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ... ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನನ್ನ ಮಗನ ಗತಿಯೇನು? ಆತನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕೊಡಿಸಲೀ? ನನ್ನ ಕನಸುಗಳ ಕಥೆಯೇನು? ಇದು ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟದ ಹಣ. ಹಾಗಾಗಿ ಇದನ್ನು ಹಿಂದಿರುಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಉದ್ದೇಶಮುದ್ದಿಲ್ಲ...’

ಅಮನ್‌ಗೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಮಾತು ನೆನಪಾಯಿತು. ‘ಕೇವಲ ಅದೃಷ್ಟ, ಶುಭಹಾರ್ಡ್‌ಕೆ ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕಾಪಾಡಬಲ್ಲದ್ದು...’

‘ಅವೆಲ್ಲ ಅರ್ಥಹಿನ ಮಾತುಗಳು...’ ಎಂದುಕೊಳ್ಳತ್ತಲೇ ಆತ ಆಸ್ತಕೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಮುಂಬೈನಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಹಿರಿಯ ವೈದ್ಯರು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಆತ ತನ್ನ ಮಗನ ಆರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿದ.

‘ಡಾಕ್ಟರ್, ನನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡಿದರೆ ಆತ ಬದುಕುಳಿಯಬಲ್ಲ? ಮುಂಬೈಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದರೂ ಸರಿ, ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದರೂ ಸರಿ. ನಾನು ಹಣಿದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಿವು ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ತಯಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ...’

ಡಾಕ್ಟರ್ ಆತನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಿಸುವ ಧ್ಯಾನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು, “ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಗುವದಿನದ್ದರೆ ನಾನೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇ. ನಿಮ್ಮ ಮಗನ ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತಿದ್ದ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ಈಗ ಯಾವುದೇ ಭರವಸೆಯೂ ಉಳಿದಿಲ್ಲ.”

“ಡಾಕ್ಟರ್, ಹಣದಿಂದ ಯಾವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ? ಥೀಳ್, ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ...”

ಡಾಕ್ಟರ್ ನಿರಾಸೆಯ ಧ್ಯಾನಿಯಲ್ಲಿ, “ಹಣದಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದಾಗಿದ್ದರೆ, ಯಾವುದೇ ಶ್ರೀಮಂತ ವ್ಯಕ್ತಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಾಯಂತ್ರಿಕ ಇರಲಿಲ್ಲ...” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದುಹೋದರು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಅಮನ್ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಯೋಚಿಸತ್ತೊಡಗಿದ. ಯಾವುದೋ ನಿಧಾರಣಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ. ಮನದ ಗೊಂದಲ ದೂರವಾಗಿತ್ತು. ಆತ ಅಲ್ಲಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಮನಗೆ ಹೋಗಿ, ಬಿರುವಿನಿಂದ ಬಾಗನ್ನು ಹೊರಡಿದ; ತನ್ನ ಕಿರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ನೋಟುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಏರಡು ಸಾರಿರವನ್ನು ಏಣಿಸಿ ಬ್ಯಾಗ್‌ಗೆ ಸೇರಿಸಿದ. ಮನಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿ, ಆಟೋ ಏರಿ ಮುನ್ನಡಿಸತ್ತೊಡಗಿದ. ಆಟೋ ಕಾಂಕೆಯ ಕಡೆಗೆ ಮುಖಿಮಾಡಿತ್ತು. ಅಮನ್‌ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಣತೆ ಮಾಡಿ ಮರೆಯಾಯಿತು. ‘ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ನಾಲ್ಕು ಅಧಿಕ; ಸ್ವಯಂದ್ವಾದರೂ ಸರಿ, ಬೇರೆಯವರದ್ವಾದರೂ ಸರಿ.’

ನಾಗ್ ಎಬ್ಬೆ. ಹುಬ್ಬಿ

ಮೂಲತಃ ಹುಬ್ಬಳಿಯವರು. ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಎಂ.ಎ. ಪದವೀಧರ. ಕೆಲಕಾಲ ಪತ್ರಕರ್ತರಾಗಿ ಕೆಲಸ. ವ್ಯಸ್ತತ ಜಾವಿಂಡ್‌ನ ರಾಂಚಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮ ವಿಭಾಗದ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ. ಕಳೆದ 14 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಜಾವಿಂಡ್, ಬಿಹಾರ, ಒಡಿಶಾ, ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾರ, ಭಿಕ್ಷೀನಗರ, ನಿಕೋಬಾರ್ ದ್ವಿಪ್ರ, ಉತ್ತರಾವಂಡ ಮುಂತಾದ ರಾಜ್ಯಗಳ ಅದಿವಾಸಿಗಳ ನೆಲಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಪರಿತು ಜನಾಗಿಯನ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸುವೇಂಪ್ರ ಭಾವಾ ಭಾರತೀ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ಅವರ ಸರಹುಲಿ’ (ನಾಗಪುರಿ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳು) ಮತ್ತು ‘ಜಾವಿಂಡ್’ ಅದಿವಾಸಿ ಬದುಕು’ ಪ್ರಸ್ತರಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಸಿದೆ.